

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδομενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυῶ. Γ. Ν. Χατζιδάκι. Κ. Γ. Ζησιου καὶ Γ. Μ. Δαμβόγη, διευθύνοντος.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΥΝΘΗΜΑ

Ἐάν ἤθελέ τις δι' ὀλίγων γραμμῶν νὰ ἐρμηνεύσῃ τὴν λέξιν, ἣτις τόσον συχνὰ ἐπαναλαμβάνεται, ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς ἡμετέρας ἐταιρείας, βεβαίως, εἰς μεγάλην θὰ περιέπιπτεν ἀπορίαν. Καὶ θὰ εἶχεν ἀνάγκην χώρου πολλοῦ ὁ προτιθέμενος νὰ παρατάξῃ πάσας τὰς σημασίας τῆς λέξεως, ἣτις ὡς γλυκὺ σύνθημα ἀντηχεῖ ἤδη ἀπὸ οἰκίσκων καὶ μεγάρων τῶν Ἀθηνῶν, μέχρι τῶν ἀπωτάτων ἄκρων τῆς γῆς, ἐνθα χύνουσι τὸν τίμιον ἰδρώτα τῆς ἐργασίας αἱ ἐκούσιοι ἐξόριστοι τῆς Δούλης καὶ οἱ ἀκούσιοι, ἕνεκα τῶν ὄρων τῆς ἐνταῦθα ζωῆς, μετανάσται.

Ἀντὶ τῆς στενῆς καὶ περιορισμένης σημασίας, ἣν ὀλίγοι τινες ἐν ἀρχῇ τῇ ἀπέδωκαν, ἤρχισεν ἤδη ἡ καθόλου Ἑλληνικὴ ψυχὴ νὰ συγκεφαλαιοῖ ἐν τῇ δημοτικωτάτῃ καταστάτῃ λέξει, ὅχι πλέον ὠραία μὲν βεβαίως, πλὴν ἀναχρονιστικὰ ἴσως παλαιὰ ἔθιμα, ἣ τάσεις ὀπισθοδρομήσεως πρὸ τοῦ θαμβοῦντος τοῦ ἀτυνηθίστους ὀφθαλμοῦς τῆς φωτὸς τῆς προόδου, ἀλλ' ὅ, τι καλὸν καὶ ὑψηλὸν καὶ μέγα εἶχεν, ἣ ἐπόθησεν, ἣ ὠνειροπόλησεν, ἣ ἐραντάσθη αὕτη ποτέ.

Ναί! Πάτρια σημαίνουσι ἤδη αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν, τὴν περὶ ἐν κέντρων προσήλωσιν, τὴν ὑπὲρ τούτου ἀφοσίωσιν καὶ αὐτοθυσίαν. Σημαίνουσι τὸ ἀμυδρὸν, ἀλλ' ἀσβεστον φῶς τῆς ταπεινῆς κινδύλας, ὑφ' ἣν ἡγρῦναι τὸ δουλεῖον Γένος, ἀλλὰ καὶ τὴν κοσμοκρατορικὴν οἴγλην τοῦ Βυζαντινοῦ θρόνου. Σημαίνουσι τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν δημιουργίαν νέου κόσμου διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ μετὰ τοῦ χριστιανισμοῦ, τὰς ἀμυθῆτους ὑπηρεσίας, αἱ ὁ νέος οὗτος κόσμος προσήνεγκεν εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλὰ καὶ τὸν πόθον τῆς συνεχίσεως αὐτῶν. Τὴν καὶ μετὰ τὴν πτώσιν τῶν κοιδίμων πτερῶν ἡμῶν ἀδιάσειστον ἀπομείνασαν πνευματικὴν αὐτῶν ἡγεμονίαν. Τὴν ἱστορικὴν ζωτικότητα τοῦ Ἑλλ. ἔθνους παρὰ τὰς δεινάς αὐτοῦ δοκιμασίας. Τὸ μέγεθος τῶν πύλων καὶ τῶν κατὰ τὴν μεγάλην ἐπανάστασιν ἀγῶων καὶ θυσιῶν του, ἀλλὰ καὶ τὴν μικρότητα τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν. Τὴν κατὰ τμησιν ἡμῶν εἰς δούλους καὶ ἐλευθέρους, τὴν ὀλεθρίως ἐξασθενοῦσαν ἀμφοτέρους ἀλλὰ καὶ τὸν πόθον τῆς ἐνισχύσεως καὶ συνενώσεως. Σημαίνουσι ἀναγνώρισιν τῶν ἐμποδίων, δι' ὧν, ὅχι πλέον μόνον οἱ Τούρκοι, ἀλλὰ καὶ ἀγνωστοὶ τέως ἐθνότητες, προσηθῶσι νὰ φράξωσιν εἰς τοὺς ἐντεῦθεν τὴν πρὸς τοὺς ἀλλοθελούς καὶ τὴν Πόλιν ἄρουσαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιτικτικὴν ἀνάγκην τῆς ἀμείσου αὐτῶν καταρρίψεως. Σημαίνουσι τέλος τὴν Μεγάλην ἰδέαν τῆς Πανελληνίου ἀπολυτρώσεως πρὸς ἀνόρθωσιν τοῦ πεσόντος ἐκείνου μεγαλείου.

Καὶ πόσα ἄλλα δὲν σημαίνει ἐκὼς ἡ μαγικὴ αὐτῆ λέξις, τὸ πρέπον τούτου ἐθνικὸν σύνθημα! Τὰ πάτρια!

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Δευτέρη

(Λουκ. ε'. 31—36).

Κείμενον.

Ἦπίεν ὁ Κύριος· Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὑμῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἔστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιεῖτε² τοὺς ἀγαθοποιούντας ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἔστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐὰν δανείζετε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν³ ποῖα ὑμῖν χάρις ἔστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε, μηδὲν ἀπελπίζοντες⁴ καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς,⁵ καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστίν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς.⁶ Γίνεσθε οὖν οἰκτιρῶνες,⁷ καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ ἡμῶν οἰκτιρῶν ἔστί.

Σημειώσεις.

1) Ποῖα ὑμῖν χάρις = Ποῖα ἀφορμὴ χάριτος εἶναι δι' ὑμᾶς τοῦτο—χάρις δὲ ἡ εὐγνωμοσύνη, ἡ ὑποχρέωσις· διότι παρίσταται ἐνταῦθα ἡ ἐκτέλεσις ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἀγαθῆς τινος πράξεως, γεννωτὰ ὑποχρέωσιν ἀμοιβῆς ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ. 2) Ἐβεργετεῖτε τινα 3) Ἐπιλολαβεῖν = Ἐπιλάβετε καὶ πάλιν ἐπιστροφόμενα τὰ δανειζόμενα. — 4) Ἀπελπίζοντες = Μηδὲν ἀγοντες αὐτοῦ, τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εἰς ἀπελπίσαν διὰ τῆς ἀρνήσεως τοῦ ζητουμένου δανείου. 5) Καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς. = Καὶ τότε ἡ ἀνήκουσα εἰς ὑμᾶς ἀμοιβὴ παρὰ τοῦ Θεοῦ θὰ εἶναι μεγάλη. 6) Καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο θὰ εἴσθε τέκνα τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ μέλλοντι βίω, διότι προσεπαθήσατε ἐν τῷ παρόντι βίω ν' προσομοίσητε τῷ Θεῷ κατὰ τὴν ἀγαθότητα, ἐβεργετοῦντες πάντα ἄνθρωπον χρῆζοντα εὐεργεσίας ἀνεξαρτήτως τῶν πρὸς τὸν πάσχοντα τοῦτον ἀντιπαθειῶν ἢ αυτοπαθειῶν ὑμῶν. — Χρηστός = εὐεργετικός. πονηρός = ὁ ἀντιστρατευόμενος πρὸς τὸ θεῖον θέλημα. 7) Οἰκτιρῶν = ὁ συμπάσχων τοῖς δυστυχουσι καὶ βοηθῶν αὐτοῖς.

ΔΙΔΑΧΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΥΜΩΝ

Δὲν εἶνα μικρὸν, ὅχι. Δὲν εἶναι μικρὸν ν' ἀγαπᾶς τὸν ἐχθρὸν σου. Μικροτέρην νίκην οὐδέποτε ἐραντάσθημεν. Νέ κεντρώθη: νὰ νικήσῃ τὴν καρδίαν σου νὰ νικήσῃ τὰ αἰσθητικὰ σου καὶ ν' ἀγαπήσῃ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖός σε καταδιώκει, σέ μισοῖ, προσκαθεῖ γὰς σε καταστρέψῃ, νὰ σέ φονεύῃ μέλλουσα, καὶ ν' ἀγαπήσῃ· αὐτὸν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ λησμονήσῃ, ἐπὶ τέλος τὸ μίσος του, τὸν κατὰ σοῦ διαγμὸν, τὰς κατὰ σοῦ ἀδικίας καὶ νὰ ζημιωθῇς σὺ διὰ νὰ ὠρελήσῃς ἐκεῖνον, καὶ νὰ δικαιωθῇς, καὶ νὰ πάθῃς σὺ διὰ νὰ σώσῃς ἐκεῖνον! Εἶναι μεγαλυτέρη νίκη; Ὁ ἕγωγι οὗτος δὲν ἀποδεικνύει μεγαλεῖον ψυχῆς καὶ καρδίας οὐχὶ συνήθη; — Λοιπὸν τοιοῦτον μεγαλεῖον, καὶ τοιαύτην καρδίαν ἐπιβάλλει

ὡς καθήκον ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τοὺς μαθητάς καὶ ὁπαδοὺς του. Αὐτὸς ὁ Διδάσκαλος τῆς ὑψίστης ἀρετῆς, δὲν ἠδύνατο νὰ περὶθῃ τῇ εἰς τοὺς ὁπαδούς; αὐτοῦ ἐπιβλήν ὡς καθήκοντος τοῦ ἐνωγέτου τούτου βιβλιοῦ τῆς ἀγάπης.—Καὶ ἐπιβάλλει λοιπὸν τῇ ἀγάπῃ τούτῃ ὡς καθήκον, καὶ τὴν συγγνώμην ὡς ὑποχρέωσιν.

Ἄξιό παρ' ἡμῶν ὁ Σωτὴρ νὰ θεωρῶμεν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν ὡς ἀδελφόν. Διότι καὶ αὐτὸς εἶναι μέλος τῆς ἐκκλησίας ὑπερὸ ἑσταυρωθῆ ὁ Σωτὴρ καὶ αὐτὸς εἶναι μέλος τῆς ἀνθρωπότητος ὑπερ τῆς μελλούσης; καὶ δυνατῆς σωτηρίας τοῦ ὁποίου ἐχούθη τὸ ἄχραντον τοῦ Θεοκράτου αἷμα ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Καὶ τὸν ἀνθρώπου τούτου ὀφείλει ὁ Χριστιανὸς ν' ἀγαπᾷ ὡς αὐτὸν Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ ἡ ἐντολὴ αὕτη, τῆς ἀγάπης τῶν ἀδικούντων καὶ μισούντων ἡμᾶς περιλαμβάνει τρία καθήκοντα—τὴν ἀγάπην αὐτῶν καθ' ἑαυτὴν, τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγαθοεργίαν, καὶ τὴν ὑπερ αὐτῶν προσευχὴν.—Ἡ ἀγάπη τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, εἶναι καθήκον τῆς καρδίας. Ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν δὲν ἔχη μεταβληθῇ, ἡ καρδία ἡμῶν αἰσθάνεται: χαρὰν ἐκδηλοῦσα τὴν ἀγάπην ταύτην. Ἡ καρδία τοῦ χριστιανοῦ ζῶσα καὶ τρεπόμενη ἐκ τῆς οὐρανιας πηγῆς τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ὀφείλει νὰ καταπίνῃ τὰ αἰσθητά του μίσους καὶ τῆς ἐκδικήσεως, διὰ τῶν αἰσθημάτων τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συμπαιδείας πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις ἔχει λυπήσῃ αὐτήν. Καὶ ὁ χριστιανὸς, ὁ μὴ αἰσθανόμενος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τὴν δύναμιν ταύτην, δι' ἧς νικᾷ τὰ ἀνεγειρόμενα ἐν αὐτῇ ἄγρια τοῦ μίσου; κύματα, ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν δυνατὴν προοπτικὴν εἰς τὸ ν' ἀποκτήσῃ τὴν δύναμιν ταύτην.—Ἄλλ' ἔχῃ τὴν δύναμιν ταύτην νὰ ἀγαπᾷ τοὺς ἀδικούντας ὅπως δὴ ποτε ἡμᾶς;—Ἄλλ' ἡ ἀγάπη αὕτη ἵνα ἡ ἐλικρινὴς ἀνάγκη νὰ ἐξωτερικεύηται διδομένης περιστάσεως—ὀφείλομεν νὰ εὐεργετῶμεν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν.—Ἐχει ἐκεῖνος ἀνάγκας, περικυκλοῦ αὐτὸν ἡ δυστυχία; Παρέχετε αὐτῷ πρόθυμοι τὴν συνδρομὴν καὶ βοήθειαν ἡμῶν—Πόσον ἡ ἠθικὴ αὕτη εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν φύσιν.—Πόσον θὰ ἦταν οἱ ἄνθρωποι εὐτυχεῖς ἐὰν ἐτήρουν ἀκριβέστερον τὴν ἐντολὴν ταύτην τοῦ Σωτῆρος!—Τίς ἐχθρὸς θὰ ἦτο τόσο σκληρὸς καὶ ἀπάνθρωπος, ὥστε νὰ μὴ συγκινηθῇ καὶ μὴ ζητήσῃ νὰ συνδιαλλαγῇ πρὸς τὸν ἐχθρὸν του ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον βλέπει νὰ τῷ ἀποδίδῃ καλὸν ἀντὶ κακοῦ, ἀγάπην ἀντὶ μίσους;—Τὸ μῖσος δὲ ἐξέλειπε, ἡ ἀγάπη θὰ ἐκυριάρχει, καὶ τότε καὶ τότε καὶ θὰ ἐξηφανίζονται ἀπὸ τῶν κοινωνιῶν ἡμῶν.—Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος ἔχει σωματικὰς ἀλλὰ καὶ ψυχικὰς ἀνάγκας. Ἐὰν βλέπωμεν λοιπὸν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν χρῆζοντα πνευματικῆς; τινος ὑποστηρίξεως ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν πᾶν ὅ,τι ἐξήρηται ἐξ ἡμῶν πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς πνευματικῆς; τούτης; ἀνάγκης ἐκεῖνου.—Ἐν ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν ὀφείλομεν πάντοτε, μιμούμενοι τὸ παράδειγμα τοῦ Θεοῦ Ἁυρωτοῦ, νὰ λέωμεθα ἐκ καρδίας τοῦ Θεοῦ ὑπερ τῆς σωτηρίας ἐκεῖνων, οἵτινες δικαίως ἢ ἀδικίως μισοῦσιν ἡμᾶς.

Ἄλλ' ἐξεγείρεται ἐν ἡμῖν τὸ Ἐ γ ὡ ἡμῶν. Καὶ φωνάζει μετὰ νευρικῆς ταραχῆς διαμαρτυρούμενος.—Νὴ συμφιλιοθῶ καὶ ν' ἀγαπήσω τὸν ἐχθρὸν μου;—Εἶναι ἄδύνατον.—Εἶναι ἡ ἀξίωσις αὐτῆς μεγάλη πολὺ! Ὁ ἐξευτελισθὸν λοιπὸν τόσο πολὺ;—Ὅταν τις νικᾷ—δὲν ταπεινοῦται ἀλλὰ τιμᾶται καὶ δοξάζεται. Καὶ ὅταν τις συγχωρῇ πᾶσαν ἀδικίαν, νικᾷ ἐαυτὸν νικᾷ τὰς κτηνώδεις ὁρμὰς τοῦ σαρκικοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὑψοῦται ἐν τῇ συνειδήσει πάντων, καὶ φέρεται ἀνώτερος πάντων.—Ὁ χριστιανὸς ὀφείλει νὰ συγχωρῇ καὶ συνδιαλλαγῇ τὸν ἐχθρὸν τῆς πίστεως αὐτοῦ. Ὁ μὴ ἔχων τὴν αὐτὴν καρδίαν, ἀλλὰ διατηρῶν ἀσβεστον τὸ πῦρ τοῦ μίσου; καὶ τῆς ἐκδικήσεως ἐν τῇ καρδίᾳ του, εἶναι ἄνθρωπος μικρὸς εὐτελής. Ὁ χριστιανὸς οὗτος ὀφείλει τὸν Θεὸν ὅταν προ-

συχόμενος ἀποκαλῆ αὐτὸν Πιτῆρα. Ἀποκαλεῖς Πιτῆρα τὸν Θεὸν καὶ μισεῖς τὸν ἀδελφόν σου. Ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπ' ἴσης ὡς τὸ τέκνον τοῦ Θεοῦ. Ἄλλὰ τίς πατὴρ δύναται ν' ἀγαπᾷ καὶ εὐλογῇ τὸν ἐχθρὸν τοῦ τέκνου του; Ἐν τῇ προσευχῇ σου ζητεῖς συγχώρησιν τῶν ἀμαρτιῶν σου ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ ζητεῖς αὐτὴν ὡς ἀντάλλαγμα τῆς συγχωρήσεως τὴν ὁποῖαν δίδεις σὺ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι σὲ στενοχωροῦν, σὲ λυποῦν, ἢ σὲ καταδιώκουσι.—Καὶ ἐμπαιζεῖς οὕτω τὸν Θεόν καὶ καθιστᾷς διπλῆν τὴν ἀμαρτίαν σου.

Ἄς φυλάξωμεν λοιπὸν τὴν ἐντολὴν ταύτην τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.—Ἄς προσπαθῶμεν νὰ ὀλιγοστεύωμεν τὰς μεταξὺ ἡμῶν ἐχθρότητας καὶ διαίρεσεις.—Ἄς προσπαθῶμεν νὰ ἀποκρίνωμεν καθ' ἑκάστην μίαν καρδίαν πάντες καὶ μίαν ψυχὴν.—Περίξ ἡμῶν πολλὰ μίσση, πολλὰ δυστυχία, πολλὸ αἷμα μολύνουσι τὴν ἀνθρωπότητα.—Ἄς ἐξαγνίσῃ καὶ ἄς δικαιοῦν ἡμᾶς τοὺς χριστιανούς; ἢ πρὸς ἀλλήλους, ἐχθροὺς ἢ φίλους, ἀγάπη.—Ἡ ζωὴ ἡμῶν εἶναι βραχεία. Διατί λοιπὸν ν' ἀποζητήσῃ ταύτην ἡ ψυχρότης; καὶ τὸ μῖσος, καὶ νὰ μὴ δροσίξῃ καὶ ζωογονῇ ἡ στοργὴ καὶ ἡ ἀγάπη;—Ὁ μίσος παθαίνεται, ὑποφέρει, βραχνίζεται.—Ἄλλ' εἶναι λοιπὸν τόσον ὀλίγη αἰ ἀνθρώπινα, δυστυχία ὥστε νὰ θέλωμεν νὰ προσθέτωμεν εἰς ταύτας καὶ ἄλλας;—Ἡ ἐκδικήσις δὲν γεννᾷ εἰς τὸν ἀνθρώπου χαρὰν, ἀλλ' ὀδύνην, ἀλλὰ τύψεις συνειδήσεως φοβερὰς καὶ λύπην καὶ ἀγωνίαν διαρκῆ.—Ἄς ἀγαπῶμεν λοιπὸν ἀλλήλους ἐγκαρδίως, ἀνεκέρητως τῶν ἐλαττωμάτων καὶ τῶν ἰδιοτροπιῶν ἐκάστου. Καὶ ὁ κόσμος ὁ μὴ χριστιανικὸς, περδειγματιζόμενος ἐξ ἡμῶν, θὰ λέγῃ περὶ ἡμῶν, ὅτι καὶ περὶ τῶν πρώτων χριστιανῶν—αἰδετο πῶς ἀγαπῶνται!

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ
21
ΚΥΡΙΛΛΟΣ Ο ΛΟΥΚΑΡΙΣ

Ἄς ψάλομεν τὸ αἰώνιον τῆς Ἑλλάδος ἄσμα, πάντοτε γλυκὺ, πάντοτε τὸν πόνον εἰς κόσμους ἀνθρωπίνης ὑπερηφανίας ὑψάνον. Ἀρχὴ σαρκώδους τῶν ὀσμινῶν τὸς ὁδόντας αὐτῆς τοὺς αἰμοχαρεῖς ἔχει ἐμπέσει εἰς τὸν ἔθνος τὰ σπλήγγα. Τὸ αἷμα στάει ἐκ τῶν σιαγῶν αὐτῆς καὶ τὸ ἔθνος, λιποψυχοῦν, τὸ βλέμμα καὶ τὰς ἐλπίδας μόνον πρὸς τὸν Θεόν ἔχει στρέψῃ τοῦ ἔθλου καὶ τῶν οἰκτιρῶν.

Ἄλλ' ἰδοὺ ἐπίκουρος συμπαιδείας, ἡ Δύσις ἡ εὐγενὴς ἀνοίγει τὸν κόλπον τῆς, γέματον ἀπὸ ἀγάπης, πρὸς τὸ διωκόμενον ἔθνος, διὰ τὴν τὴν κατασφῆρα ἔπειτα μόνη της. Παρὰ τὸν Παρθενῶνα ἀναλοθῆτος ἀπλῶντι τὸ καθρὸν σῶμα του ὁ μουσουλμῆτος. Τί φωνή! Ἡ εὐγενὴς Βερεία στέλλει τὸν καλλισθητὸν καὶ φιλόδηρον Μορολίνην. Αἰ χριστιανικαὶ τῆς Δύσεως βόμβαι ἐσπάρξαν τὴν ἐσπεριστατήν ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ εἰκόνα τοῦ ὄρατου.

Γένος μοχθηρὸν ἡ Δύσις ἡ ἀπηνῆς ἐν τῇ ψυχῇ της ἐκαλλιέργησε πάντοτε τοῦ πρὸς ἡμᾶς θανασιμῶν μίσους τὰ δηλητηριώδη φρούτα. Τὸ φῶς τῆς γνώσεως μεταλαμπαδεύσαμεν εἰς αὐτὴν καὶ ἐκεῖνη εἰς τῆς ἀμυθίας τοῦ ἔθρους προσεπάθησε νὰ κωλύσῃ ἡμᾶς. Τὴν ἐλευθερίαν εἰς αὐτὴν ἐδιδάξαμεν καὶ διὰ τὴν δουλοσύνην ἡμῶν ἐξαιώσε ἐργάσθη. Τὸν χριστιανισμόν ἐκνήρξασκεν μεταξὺ τῶν σκλαῶν κατοίκων αὐτῆς διὰ τῶν μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν ἡμῶν, καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ τούτου τῆς Ἀνατολῆς, τοῦ μόνου ἀληθοῦς, τοῦ κήρυκα, τῆς ὀρθοδοξίας τοῦ ὁμολογητάς, εἰς μύτηρας τοῦ χριστιανισμοῦ ὁ διώκτης τύραννος ὁ αἰμοδιψὴς μετέβαλεν. Διότι δὲν εἶχε σθεσθῆ ἡ δίψα αὐτοῦ ἡ πυρὴν τῆς ὑποδουλώσεως τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς εἰς τὴν Ῥώμην.

Σουλετῶν ἡλιθίων ἡ φοικῶν ἡ ἀρχὴ ἡ ἀστοργος καὶ ἡ πείρα χρυσοῦ βελῶν ἠνοῖξε τὸν Βουλγαρίου τῆς πύλης εἰς ἐχθρῶν ὁμοφῶν σείσῃ, εἰς τὸ ἔγγραυ τῶν Ἰησοῦιδῶν. Ἡ ὀρθοδοξία, τὸν γένους ἡ σωτηρία καὶ ἡ ἀναβίωσις, κινδυνεύει. Ση εἰναιε τὴν θαλασσοῖαν κόγχην τοῦ κινδύνου ἡ θέλλα ἐμπέπει μελίαινα, ἀπροσμίχηντος. Ἄλλὰ θαρρεῖτε ὁ κυβερνήτης εἶναι παρὰ τοῦ πλοίου τὸ πηδάλιον, ἐπίμονος καὶ ἀκαμπτος.

Ὅπλα εἰκὼν ἐθνικῆς μεγαλοφροσύνης. Ἰδοὺ ὁ Μισοῦλης τῆς ὀρθοξίας, Κύριλλος ὁ Λουκαρις. Περιελλῆς ἀνὴρ, ἔχει τὸ σῶμα τοῦ ἐπιστατοῦ καὶ τὸ εὐγενές,

πὸς πίπει τὰ τέκνα τῆς γενεαῖας αὐτοῦ γῆς, τῆς Κρήτης τῆς εὐ-ἀνδρου. Ἐπὶ τὸ προσώπῳ αὐτοῦ τὸ ἐμβριθὲς δηλῶται καὶ μελετηρῶν τῶν Ἡπειρωτῶν καὶ τὸ ὄψ ἐξέλαμπε καὶ γοργὸν τοῦ Κρητοῦ καὶ τὸ θαρραλλόν. Ἦτο εὐγενὴς ἡ γενεὰ του ἐν Ἡπειρῷ, ὅθεν εἰς Κρήτην μεταφέρσιν; ἔργατα εἰργάζετο ἐν Χάνδακι τῆς Κρήτης ὁ πατὴρ του καὶ τὸν ἄρτον τῆς οἰκοτελείας ὑφίνουσα ἐπορεύετο ἡ μήτηρ του; ἀδιάρροτον. Ἡ δόξα εἶναι διὰ τοὺς ἀνδρείους καὶ ἡ τιμὴ διὰ τοὺς ἐργάτας τοῦ ἀγαθοῦ.

Διὰ τὴν ἄμικτον εἰς ἄγροῦ κίλλους καὶ πνεύματος ὕψην του Μελέτιος ὁ Πηγάς, ὁ θεῖος αὐτοῦ, ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ὁ περίδοξος, εἰς τοὺς στρατιώτας τῆς ἐκκλησίας κατέβαλεν αὐτόν, καὶ ἀπὸ κοινοῦ ὀπλοῦντος σηματοφόρος ἐγένετο τῆς ὀρθοδοξίας καὶ στρατηλάτης περικλήεις εἰς τὴν νίην ὠδήγησε αὐτὴν καὶ εἰς τὴν σωτηρίαν. Καὶ ἐγένετο τὸ ἔθνος ὁ ἡγεμῶν ὁ εὐλογητός, διότι μελλῆται ἀκολλητοὶ ἠνοῖξιν εἰς αὐτὸν τὰς ἀδαμνείας τῆς φιλοσόφου θεολογίας πόλας. Καὶ ἐγένετο περὶ τὴν θεολογίαν σοφός, διότι τῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας τῆς ἑλληνικῆς; ἀνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ ἀγαθόν, ἦτο σημαντάτος ἱεροφάντης.

Ἀπὸ τῶν χιλιῶν αὐτοῦ μέλι ξανθὸν εὐομῆται ἀποπτόν ἔρρει καὶ ἐν ταῖς κατ' ἰδίαν ἀναστροφαῖς καὶ ἔτε τῆς ὀρθοδοξίας τὸν λόγον ἐκέρχουσε καὶ δεε τοῦ; ἑλληνικῆς συγγραφεῖς, δοκῆρας πῶσης εὐδαιμονίας πνευματικῆς, ἡμῆμεν ἐν τῷ παπαιοτημῷ τῆς Πολωνίας τῆς Βίλας.

Ἰερεὺς τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγίας; τοῦ ἔθλου, τῆς συγγνώμης ἦτο, ὅπως ὁ Πάπλος ἠλέειν αὐτόν, τῆς ἰσχυρῆς, ἀσφῶν, κόσμος, ἐπεικῆς, ἀρετῆς. Ἄλλ' ἡ ἠδύλλος ἀκαλλυθῆς ἐγένετο ὁ βασιλεὺς αὐτοῦ προαπίων τὴν καλλιῶν του, ὅτε σείρος ἐπιδρομῶν, οἰσπότηται, στρατιώται τῆς Δύσεως, ἐπίδραμον κατὰ τῆς χριστιανικῆς ὀρθοδοξίας; εἰς τὴν Ἀνατολήν. Εὐφῆς καὶ ἀνδρείος ἐσθῆ ἐν Πολωνίᾳ ἀπὸ τῶν ὀνόχων αὐτῶν, ὀνόχων τίγρους, αἰτίως ἐκτεῖσαν τὸν συστρατιώτην αὐτοῦ Νικηφόρον, τοῦ οἰκουμηνικοῦ πατριαρχεῖου τὸν ἔκαρπον.

Ἐπὶ δεκαεννέα ἔτη ὕστερον κατὰ τῶν βδελυρῶν διαβολῶν, κατὰ τῶν φοικῶν ἐπιβουλῶν ἰσθῆ ἀσεβείας καὶ ἀπειθείας ὑπερασπιστῆς τῆς ὀρθοδοξίας, μόνος κατὰ τῆς μοχθηρίας καὶ τῆς φιλοκαρδίας τῆς Ῥώμης καὶ τῶν συμμίχων αὐτῆς, κατὰ τῆς μορίας καὶ τῶν κερδαλέων σκοπῶν τῶν ψευδῶν ὀπισθητικῶν αὐτοῦ τῶν καλθινιστῶν.

Ἐν τῷ ἀγῶνι πρὸς τοὺς ἀντιπάλους ἀνετήρησε πολλὰς εἰς δεινὰς παλαίστας. Τὸ μὲν τοῦτο; τῆς πυρτίδος ἡ ἔκρηξις διακλήσεως καὶ ἐσπάρσε τὸν Παρθενῶνα καὶ ἡ πυρκαῖα κατέφαγε τὰ σπλήγγα αὐτοῦ ἄλλ' οὗτος ἐγείρε ἀόκη ἀκατάβλητον τὸ ἀγέρωχον ἀνάστημά του εἰς τὸν θαυμασμόν τῶν αἰώνων.

Ἡ Ῥώμη ἡ ἀσπορὸς διὰ πενήντα χιλιάδων σκοπῶν προσέλαβε σύμμιχον τὴν ἀπληροῦ τῶν Τούρκων βελῶν φιλοχρηματικῆς, καὶ ὁ ἀκαταπάλαιστος ἦρος ἔπεισε τῆς; μόνης ἀληθοῦς χριστιανικῆς πίστεως, τῆς ὀρθοδοξίας ὁμολογητῆς καὶ μάρτυρος. Ἄλλ' αὐτὸ σῶμα του τὸ ἅγιον πνευμένον ἐρρήθη εἰς τῆς Προποντιδὸς τὰ ὕδατα, ἐπὶ αἰ ἀδαμνίτου θρόνου ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἔθρους βασιλισσῆς κάθηται ἐπι τῆς μνήμης τοῦ ἀνδρείου, τοῦ μεριστοῦ τῶν μετὰ τὴν Ἄλωσιν οἰκουμηνικῶν πατριαρχῶν, τοῦ σωτῆρος τοῦ ἔθρους.

ΕΘΝΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Διηγείται κέβου ὁ Πλούταρχος ὅτι τὸν εὐγαν Ἀλέξανδρον ἐμίσουν μὲν πολλοί, ἀντεπιλιτεύετο δὲ καὶ ἐσθίνει οὐδεὶς, ἐπειδὴ ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων διαφορὰ ἦτο τοσούτη, ὥστε οὐδεὶς ἠλπίε νὰ ἐξιστῆ πρὸς αὐτόν. Οἱ οὖν εἰς εὐτύχησιν νὰ ἴδω καὶ ἐγώ; οὐδεὶς ἀπολύτως τῶν συγχρόνων πολέμιόν τῆς ἀνατολικῆς Κρήτης ἀντεπολιτεύετο τὸν ἀείμνητον Μιχαὴλ Κίρακων. Ταῦτὸ δὲ ἔκρυψε ὅτι ἐγένετο καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτε ἡμῶν ἐκεῖ πρὸ ἐτῶν, οἱ ἐθνικοὶ εὐεργετῆ Ζακίφης καὶ Ζαγκάφης, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὅτε ἔζη ὁ Γ. Ἀβέρωφ. Δὴλῶν ἄρα ὅτι ὅταν ἡ ὄπου κτωρθώθῃ νὰ φωνῇ, ἐξοχότητες ἐληθῆς, ἐκεῖ τότε τὸ Κρονὸν ἡ τὸ ἔθνος ἀνεγνωρίζει καὶ ὑπερβῆται προθύμως εἰς αὐτάς.

Ἄλλὰ τὸ ἀτύχημα εἶναι ὅτι κεραλί ὑπερέχουσι τὰς ἄλλας, ὅπως ἡ Ἰτῆ τὰ περὶ αὐτὴν ὄρη, δὲν γεννῶνται καθ' ἑκάστην, καὶ ὅμως τὸ ἔθνος, αἰ κοινότητες κτλ. ἀνάγκη νὰ κυβερνηθῶν, δηλ. ἀνάγκη νὰ ληρῆθῃ τις ἡ τινὲς ἔστω καὶ ἀνὸ ὄλιγον μόνον ὑπερβῆλλον, εἴτε δι' ἐλλογῆς

εἴτε ἄλλως; καὶ νὰ ἀνκλῶδουν τὴν κυβερνητικὴν καὶ διάσωσιν τῶν κοινῶν. Καὶ ἐδῶ τώρα ἀρχίζει τὸ κακόν. Ἡ συνείδησις τῆς ὁποῖαν ἔχομεν, ὅτι καὶ ἡμεῖς κατὰ ἀξίωσιν καὶ δε. ἡ το. οὐτῶν; μὴ ὡς οἱ ἐν τῷ; πράγματιν, ἀλλ' ὁπωσδήποτε ἡμῶν οὐτῶν; καὶ ἡμεῖς νὰ ἐργασθῶμεν ὑπερ τῶν κοινῶν, ἡ συνείδησις αὕτη ἐληθῆς ἡ ψευδῆς; ἀδιάρροτον, μὲς καθιστᾷ κατ' ἀρχὰς δυσπειθεῖς; εἰς τοὺς ἀρχόντας, ἔπειτα δὲ καὶ ἀντιπάλους αὐτῶν. Καὶ λέει, καὶ ἰτί εἶναι αὐτὸς ὁ Κ α λ ἄ ἄ δ ε λ φ ε, ἄ λ λ ἄ ἄ ν θ ρ ω π ο ι ε ἴ μ ε θ α κ α ἰ ψ ω μ ἰ τ ρ ὶ γ ο μ ε ν κ α ἰ ἡ μ ε ῖ ς. Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα λέγομεν καὶ οὕτω προσπαθοῦμεν νὰ δικαιολογήσωμεν τὴν ἀντιδρασίν μας πρὸς τοὺς ἀρχόντας τοῦ τόπου μας, αἰ ἐννοεῖται εἶναι ὁμογενεῖς; καὶ ἀδελφοί μας, διότι αἰ εἶναι ξένοι, ἴτε αὐτὰ δὲν χωροῦν. Τὸ ἀξίωμα τῶ ὁποῖον παρέχει ἡ θέσις δὲν σημαίνει τίποτε δι' ἡμᾶς. Ἄς εἶναι πρωθυπουργός, ἄς εἶναι πατριάρχης, ἄς εἶναι ἀρεοπαγίτης; αἰ εἶναι καθηγητής, ἄς εἶναι στρατηγός κτλ. Ἄλλὰ μὲς αὐτοῦς, ἀν ἐξευτελισθῶν καὶ καταπέσουν, συγκαταπίπτου καὶ χάνονται τοσαῦτα ἐθνικὰ, κοινωτικά συμφέροντα, προνόμια τοῦ ἔθνους κλπ., καὶ τοῦτο μικρὸν μὲς ταράσσει; οὕτω δὲ κατὰ μικρὸν καταπτώμεν εἰς τὸ πάθος τῆς ἀρχμηνίας, ἡ ὁποία δυστυχῶς οὐδ' ἐπὶ αὐτῆς τῆς προδοτικῆς πολλὰκι; τρομάζει! Καὶ τὰ ἐκ τούτων παθήματα τοσούτων αἰώνων; καὶ τὰ ἱστορικὰ διδάγματα; τίς ἐξετάζει αὐτά;

Ἡ εὐρύα κοινότητα, αἰ ὁποῖα μέχρι πρὸ 30 ἐτῶν ἐταφον τοσαῦτα προνόμια, ὥστε ἦταν σχεδὸν ἐλευθερία καὶ αὐτόνομοι, καὶ αἰ ὁποῖα διὰ τῆς προδοτικῆς ἀρχμηνίας καὶ ἐμπάθειαν τῶν μελῶν των, διὰ τὰς ἀμοιβαίας αὐτῶν καταγγελλίεις εἰς τοὺς κατακτητάς κλπ. κατώρθωσαν σημερον νὰ χάσουν ὅλα αὐτά, καὶ τώρα, ἐνῷ ἔθλος ὁ κόσμος διαπνεύεται ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς ἐλευθερίας καὶ ζητεῖ ἐπέκτασιν αὐτῆς, αὐτὰ δὲν ἠμποροῦν νὰ κάμουν τὸ ἐλάχιστον ἄνευ ἀδείας τῶν τυράννων.

Καὶ τώρα ἐρωτᾷται, ἀπέναντι τοῦ φοβεροῦ τούτου κινδύνου δὲ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὴν πολιτείαν καὶ εἰς τὸ σχολεῖον καὶ εἰς τὸν τύπον, καὶ ἐν γένει, εἰς πᾶντα πνεύματα τὸν τόπον του, νὰ σιεφθῇ καὶ ἐξετάσῃ τί πρέπει νὰ γίνῃ;

ΣΥΜΒΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΜΑΣ
Ὁ ψεύστης

Ἀπὸ ὅλα; τὰς κακίας, τὸ ψεύδος εἶναι ἡ πλέον χειροτέρα καὶ ἡ πλέον ἐπιβλαβῆς. Ὁ ψεύστης ποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζῆσθῆς ἀνθρώπος, μὲ ἀξιοσφραγισμένον. Δὲν λέγω τίποτε δι' ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος λέγει ψεύματα διὰ νὰ γλάσῃ καὶ νὰ περάσῃ τὴν ὥραν του. Αὐτὸς βέβαια δὲν ἔχει κατὰ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχη καμμίαν ἀξιοσφραγισμένην. Ἐδῶ πρόκειται περὶ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος λέγει ψεύματα ἐπάνω εἰς τὴν δουλείᾳ του. Νομίζει ὁ ταλαίπωρος ὅτι μετὰ ψεύματα θὰ κερδίσῃ περισσότερη. Δὲν σκεπτεται ὅτι τὸ ψεῦμα εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνας τὰς κακίας, αἰ ὁποῖα; πρῶτα πρῶτα βλάπτου τὸ ἀρετικὸν των. Πράγματι δὲ τὰς κακὰς συνεπείας τοῦ ψεύδους, τὰς δοκιμάζει πρῶτος ὁ ψεύστης. Διὰ νὰ πεισθῇ δὲ ὁ καθεὶς περὶ τούτου δὲ; ἔχει παρα νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν ψεύστην εἰς τὸ ἐπάγγελμά του εἶναι π.χ. ῥάπτῃς. Πηγάει κάποιος καὶ τοῦ λέγει νὰ κόψῃ ἕνα φόρεμα. Τὸν ἐρωτᾷ, τί ζητεῖ διὰ τὸν κόπον του; καὶ ἐκεῖνος ἀντὶ νὰ ὁμιλήσῃ λογικὰ πράγματα καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν πραγματικὴν ἀμοιβὴν του, ζητεῖ διπλᾶ καὶ τριπλᾶ. Καὶ τοῦτο πολλὰς φορές τὸ κάμουν καὶ ἄνθρωποι ὅχι κακοὶ κατὰ φύσιν, διότι δὲν ἠξεύρουν νὰ σκεφθῶν ποῖον εἶναι τὸ ἀληθινὸν τὸν συμφέρον. Νομίζουν ὅτι μετὰ αὐτόν

τὸν τρόπον θὰ κερδίσουν περισσότερα. Δὲν εἶναι ὁμοῦ αὐτὸ τὸ ἀληθινὸ τους συμφέρον. Πῶς; λέγουν. Ὅταν, ἀντὶ νὰ πάρω ἕνα, πέρνω τρία, δὲν κερδίζω περισσότερα; Καὶ ὁμοῦ, ταλαίπωρε ἄνθρωπε, δὲν κερδίζεις τίποτε καὶ ἰδοὺ δικτὶ. Ὁ πελάτης σου ὅταν ἀκούῃ νὰ τοῦ ζητῆς ποσὸν τότον, ὅσον δὲν περιμένει, ἀρχίζει νὰ σκέπτεται ὅτι δὲν τοῦ λέγεις τὴν ἀλήθειαν. Ἀμα δὲ σχηματίζῃ αὐτὴν τὴν ἰδέαν, ἰδοὺ τί θὰ συμβῇ. Ἐὰν μὲν εἶναι ἄνθρωπος κακὸς καὶ δισεισπραχμένος θὰ σὲ ὑβρίσῃ καὶ θὰ φύγῃ. Ἐὰν δὲ τούναντίον εἶναι λεπτὸς καὶ εὐγενὴς θὰ εὐρῇ μὲν πρόρχειν ὅποιανδήποτε καὶ πάλιν θὰ φύγῃ. Ἀλλὰ καὶ ἔὰν ἀκόμη ἐκ φιλοτιμίας μείνῃ καὶ περὰ δεχθῇ, τοῦτο θὰ εἶναι ἡ τελευταία φορὰ ὅπου τὸν βλέψεις. Ὁ ἐφαρμοσθῆν λοιπὸν καὶ εἰς σὲ ἡ σοφὴ ἐκείνη προνομία ὅτι «ὁ κλέφτης καὶ ὁ ψεύστης τὸν πρῶτον χρόνον χαίρεται». Ἐξ ὅλης αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως εἶναι εὐκολὸν βέβαια νὰ ἐκζητῇ κανεὶς πῶσον κερδίζει ὁ ψεύστης ἐκεῖνος ῥάπτῃς. Αὐτὸς πρῶτον πρῶτα ἐξευτελιζέται καὶ χάνει τὴν αξιοπρέπειάν του. Καὶ ἰδοὺ πῶς. Ὅταν ὁ πελάτης φεύγῃ, αὐτὸς ἀναγκάζεται νὰ τὸν προσκαλῇ. Τοῦτο δὲ τί ἄλλο σημαίνει, εἰμὴ ὅτι ἀναγνωρίζει τὸ σφάλμα του καὶ ζητεῖ νὰ τὸ διορθώτῃ; Ὁμολογεῖ μὲ ἄλλας λέξεις ὅτι ἡ πρώτη τιμὴ τὴν ὅποιαν ἐζήτησε ἦτο ὑπερβολικὴ. Ὁμολογεῖ δηλ. πῶς εἶπε ψεύματα. Ἀμέσως ὁ πελάτης σχηματίζει τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ ῥάπτῃς ἐκεῖνος εἶναι ψεύστης. Ἐχάσαστε λοιπὸν ὁ ῥάπτῃς ἐκεῖνος πᾶσαν ὑπόληψιν διὰ τὸν πελάτην ἐκεῖνον καὶ δι' ὅλους τοὺς φίλους του, εἰς τοὺς ὁποίους αὐτὸς θὰ τὸ εἴπῃ. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον τοῦτο. Χάνει καὶ ἀπὸ τὴν ἐργασίαν του. Ὁ πελάτης, τὸν ὅποιον ἐρέλασε θὰ τὸ διαδώσῃ εἰς τοὺς φίλους του. Καὶ ἰδοὺ λοιπὸν χάνει ὁ ῥάπτῃς ὅλους ἐκεῖνους τοὺς πελάτας, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἠδύνατο νὰ ζῆσῃ, καταστρέφεται οικονομικῶς καὶ δυστυχεῖ. Ἐνῶ ὅμως διόλου τὸ ἐναντίον συμβαίνει εἰς τὸν εὐλικρινῆ καὶ ἐντιμὸν τεχνίτην. Αὐτὸς ζητεῖ μὲ τὴν δουλειά του νὰ κερδίῃ δουλειὰ καὶ ὄχι χρήματα. Καὶ σκέπτεται πολὺ καλὰ, διότι ἡ πολλὴ δουλειὰ θὰ φέρῃ καὶ τὰ πολλὰ κέρδη. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀγία Γραφή λέγει: «τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων τοῦ δεῖ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός». Ἐκεῖνος δηλ. ὁ ὀπίσθιος εἰς τὴν δουλειὰ του ἐπάνω λέγει τὴν ἀλήθειαν κερδίζει πολλὰ, ἐνῶ ὁ ψεύτης χάνει καὶ ὅσα ἔχει.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα

Ἡμεῖς οἱ Γραικοὶ παρὰ πᾶσαν τὴν βαρβαρότητα τοσούτων χρόνων καὶ παρὰ πάντα τὸν ζυγὸν, ἠρξάμεν νὰ φωτισθῶμεθα, διότι δὲν ἀπεθάλομεν εἰσέτι παντελῶς τὴν αἰσθησὶν τῆς παλαιᾶς τοῦ γένους εὐγενείας... Ὁ φωτισμὸς δὲν εἶναι δύσκολος εἰς ἡμᾶς, οἵτινες, καταβαρβαρωθέντες, διεσώσαμεν οὐδὲν ἥττον ὀλίγα καὶ ἀσθενῆ ζώπυρα τῆς παλαιᾶς σοφίας. τὰ ζώπυρα ταῦτα χρεωστοῦμεν εἰς τὴν

δύναμιν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ εἰς τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν.

Ἀδαμάντιος Κοραΐς.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν

- Ἡ κυρία κόμητσα Λουίζα Δὲ Ριανκούδ ἀπέστειλεν ὑπὲρ τῶν Πατριῶν δωδεκάρον ἀπὸ φρ. χρ. 700.
- Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων ἐπέστησεν ὑπὲρ τῶν Πατριῶν δρ. 300.
- Ὁ ἐφημέριος τῆς ἐν Μισσαλίᾳ Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἀρχιμανδρίτης Γρ. Ζιγαβηνὸς ἀπέστειλε φρ. χρ. 30.
- Ὁ Τεγεατικὸς Σύλλογος κατέδωκε τῇ Ἑταιρείᾳ ἐτησίαν συνδρομὴν δρ. 15.
- Ὁ ἐν Ζακύνθῳ διδάκταλος κ. Μιζώτερας δρ. 5.
- Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Βύρτανικῆς κ. Σεραφεῖμ ἀπέστειλε συνδρομὴν ἐκ δρ. 100.
- Φιλοπείριδες νέοι ἐκ Μοναστηρίου ἀπέστειλαν ὑπὲρ τῶν Πατριῶν φρ. χρ. 10.
- Ὁ Δῆμος Ἀμρίστρας ἀπέστειλε τῇ Ἑταιρείᾳ συνδρομὴν ἐκ δρ. 25.
- Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἐν Βεγγάζῃ ἱερ. Παρθένιου Βογιατζάκι ἀπέστειλαν ὑπὲρ τῶν Πατριῶν οἱ κ. κ. Παρθένιος Βογιατζάκης ἱερομόναχος φρ. χρ. 10—Ἄντ. Κελαϊδῆς φρ. χρ. 5, Νικ. Φιλιππάκης φρ. χρ. 10. Ἰω. Γεωργιογιαννάκης φρ. χρ. 5, Ζινεβράκης καὶ Νικηφοράκης φρ. χρ. 20, Ἰω. Χατζέας δρ. 25, Ἀδ Βαμβακάς δρ. 10, Ἄνδ. Σορόκος δρ. 10, Ἰω. Μ. Πατούρης δρ. 5, ΛεωνΓ. Καρυδάκης δρ. 5, Εὐστάθ. Σιτρογιαννάκης 25.
- Ὁ κ. Κ. Μεϊμαρίδης ἐκ Μίσχου ἀπέστειλε φρ. χρ. 10.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Μιχ. Σπ. Βωλοῦν, Ν. Κ. Ζ. Δομοκόβ, Σ. Δ. Νάξοβ. Ἄρ. Τζ. Χανιά, Μ. Β. Πάρον Ἐστῆλταν. Βασ. Γ. Τεργεστήν Κωνστ. Ν. Ε. Σόφιαν. Μ. Μ. Γ. Η. Ρ. Ὁ μ. η. Παν. Α. Βοστώνη. Εὐ. Δ. Τ. Ἀγ. Λούδ. Ποτόζη, Ν. Φ. Κάρων. Ἐλήθη σημείωσις ἀλλὰ θὰ ἐκτελεσθῇ ὅταν δυνήθωμεν. Ἄνδρ. Π. Γ. Ε καὶ Ζ. Μ. Ἐνταῦθα. Ἡ διανομὴ γίνεται δι' ὀρισμένων ὀδῶν τῶν ἀγορῶν δύνασθε ὅμως νὰ τὰ λαμβάνεται ζητοῦντες ἐκ τοῦ γραφείου, ὅπως κήνουσι καὶ ἄλλοι πολλοί. Μ. Ν. Κ. (...) Αἱ εὐχρισταὶ ἀνήκουσιν οὐχὶ πρὸς ἡμᾶς ἀλλ' εἰς τὰ μέλη καὶ τοὺς δωρητὰς τῆς Ἑταιρείας, εἰς οὓς ὀφείλεται τὸ ἔργον τοῦτο.—Φιλ. Π. Θ. ἡ 6 ας Ἐὰν ἠθέλωμεν; Ὅχι ἐκν ἡδυνάμεθα. Πρὸς τὸ παρὸν ἀρκεθεῖτε εἰς τὰ στελλόμενα, εὐχόμενοι μεθ' ἡμῶν νὰ διπλασιασθῶσιν.—Γ. Ἄρ. Δόμβρηναν. Εἰς πολλοὺς δήμους ἀποστέλλομεν 7 φύλλα ἐνῶ τὰ ἀποτελοῦνται αὐτοὺς χωρία εἶναι 10 ἢ καὶ πλείοτερα. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ φύλλου, ἢτι γίνεται συνήθως δημοσίᾳ, ἀποστέλλεται τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἐνός; χωρίου εἰς τὸ ἄλλο καὶ ἐξοικονομοῦνται οὕτω. Πρὸς τὸ παρὸν τὰ ἐκτυπούμενα φύλλα εἶναι τὸ ἐν τρίτον τῶν ζητούμενων. Περ. Θ. ἡ ραν. Καταστατικὸν ἐστάλη. Ἄλ. Δ. Τροίκκαλα Περιμένομεν ἀποτελεσμα ἐπιθεωρήσεως διανομῆς.—Μιχ. Δ. Ἄνδρον Ἐπίσης. Β. Γάνταν Ν. Στ. (...) Π. Ε. Τήνον. Χ. Γ. Χανιά Θ' ἀποσταλῶσι τὰ ὑπάρχοντα.—Ι. Π. Πέστην Ἀνεστάλη ἡ διὰ τοῦ Προξενίου διανομὴ πρὸς τὸ παρὸν. Μ. Α. Βομβάκη Ἀποστέλλονται διὰ τῶν ἐφημερίων. Στ. Μ. Μ. Ἄνδρον. Γράφομεν καὶ ἀποστέλλομεν ἐλπίζοντες πάντοτε εἰς τὰς ἀγαθὰς ὑμῶν διαθέσεις καὶ συστάσεις.

Α. Β. ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Ο ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΣ ΦΟΙΝΙΣ
 ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ τῷ 1860 EN BIENNEH
 Κεφάλαια μετοχικὰ φρ. 60,000,000
 Ἀσφάλεια Ζωῆς ἐν ἰσχύϊ » 150,000,000
 Ἐνεργοῦνται ἀσφάλεια ἀπὸ τῶ κινδύνων τοῦ πυρός.—Ἀσφάλεια ζωῆς ὑπὸ ἴσων συμφερόντων ὄρους.
 Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον τῷ κ. Σ. ΜΑΥΡΟΥΔΗ
 Ὁδὸς Καπνικαρέας 40 Α

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ
 Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου καὶ συντάσσόμενον ὑπὸ τῶν διασημοτέρων νομισματολόγων τῆς Εὐρώπης. Εἶναι ὁ ἀριστος ὁδηγὸς τῶν καταρτιζόντων συλλογὰς ἀρχαίων νομισμάτων.
 Συνδρομὴ Ἐτησίαν δρ. 30. Ἐξωτ. φρ. 20
 Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Σβορώνῳ ἐν τῷ Ἐθν. Νομισματικῷ Μουσείῳ.

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΝΤΟΝ
 Σελ. 352 8ον. Εἰκόνες 88.
 Εὐρίσκειται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Ἐστίας Μπέκ καὶ Ἐλευθερουδάκη.
 Τιμ. δρ. 8.